

www.srbbs.nl

December 2010 - Jaargang 14 - Nr. 12

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Two words
for those who think

BLUES

isn't about today

Britney Spears.

Do you get
the
BLUES
?

SR&BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

FESTIVALS

02/12	Chicago Blues Festival on Tour, Eddie Shaw, Zora Young, Vasti Jackson, Nick Charles, Willie Hayes en Maurice Vaughan	LantarenVenster,	Rotterdam NL
11/12	Robert Fossen Band, SR&BB eindejaarsvond,	café De Beijerd,	Breda NL
11/12	Blues Traffic Goes Live, Howlin'Bill, The Generators, Wolfpin	De Wieksjlaeg,	Helden NL
11/12	Pjeireblues, Ganashake, Hard Times, Markus James & Wassonrai, Jimmy Agren Band	Drie Fonteinen,	Vilvoorde B
18/12	BibberBlues, Ralph de Jongh, Mathijs Leeuwis & band, Rob Orlemans & Half past midnight, Fried Bourbon, Mr Boogie Woogie, The Radical Roosters, CC Jerome's Jetsetters, Sven en Rob, Bas Kleine & his Harmaniacs, Flatland Blues Band	Diverse locaties,	Eersel NL
18/12	Blues X-Mas, The Harmony Two-Tones	café De Prins,	Ospel NL
18/12	Kwadendamme indoor, Monti Amundson, Granpa Nick's Bluesband, Big Bo, Lightnin Guy & The Mighty Gators	De Burcht,	Kwadendamme NL
26/12	Christmas Blues, Blues Lee, Bas de Haan, Lighting Guy and The Mighty Gators	De Haandert,	Tegelen NL

De TRACK

wordt gemaakt door vrijwilligers.

Wij zijn verantwoordelijk voor de inhoud en de lay-out van de Track.

De Stichting Rhythm & Blues Breda is het overkoepelende lichaam dat de voorwaarden schept voor ons werk. Ons redactieteam kan best wat uitbreiding gebruiken. Daarom zoeken wij nieuwe collega's:

Redacteuren (m/v)

Zoals alle functies in alle geledingen van de krant, gaat het om een vrijwilligersfunctie. Maar vrijwillig betekent niet: vrijblijvend, dus van kandidaten wordt verwacht dat ze regelmatig tijd vrij kunnen maken om een bijdrage te leveren. Enige ervaring in het schrijven van artikelen is een pré, maar niet strikt noodzakelijk. U wordt wel geacht over goede taalvaardigheden te beschikken. Waar nodig, wordt ook eigen initiatief in het aandragen van artikelen op prijs gesteld. Vindt u het leuk om te schrijven over R&B CD's, concerten en nieuwtjes op dat gebied en voelt u er wat voor om vrijwilligerswerk te verrichten binnen ons team, dan vragen wij u dit kenbaar maken door een email te sturen aan

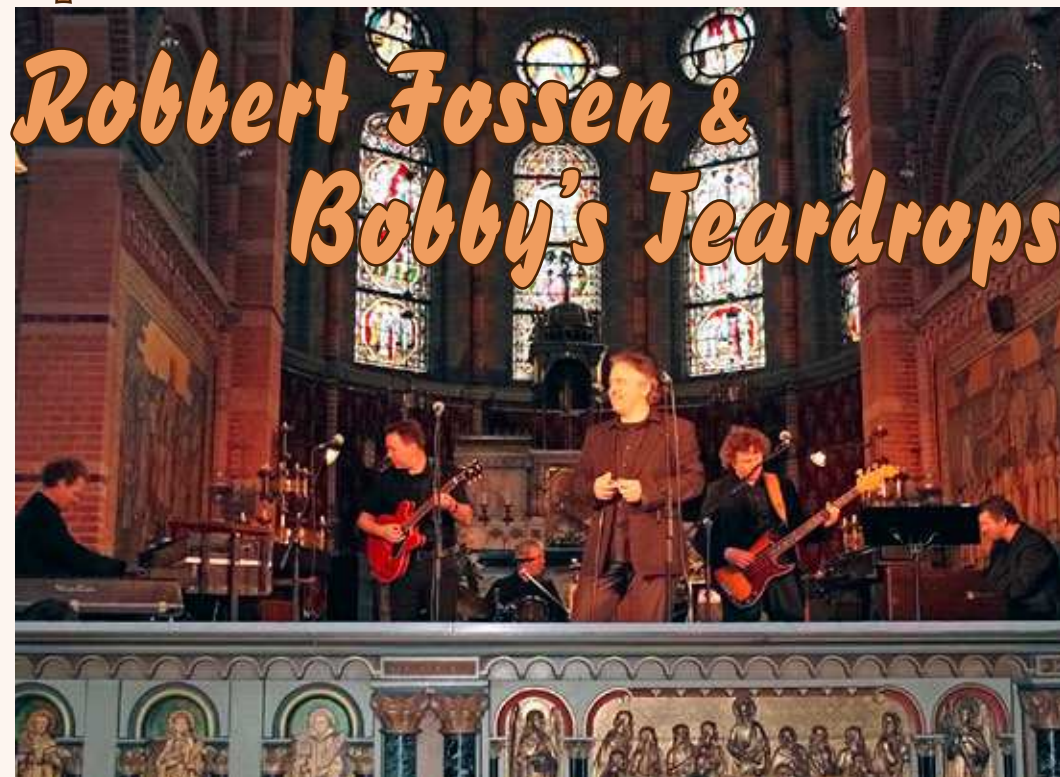
srbb@ziggo.nl

Iemand van de redactie zal dan contact met u opnemen.

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Sponsoravond met

11 december 2010, 21.30 uur in
Cafe de Beyerd, Boschstraat, Breda
Entree: Gratis

Op 11 december aanstaande organiseert de SR&BB de jaarlijkse sponsoravond. Op deze avond wordt speciaal aandacht gegeven aan de donateurs, leden en allen die de SR&BB een warm hart toe dragen. De avond is uiteraard voor iedereen toegankelijk en wij zorgen voor een extra hapje en verassing! Los daarvan kan zo'n avond dus niet worden georganiseerd zonder muziek en op deze avond zal de onderstaande band ons meevoeren naar Chicago.**Robbert Fossen & Bobby's Teardrops.**

Robbert Fossen, betiteld als een van de vertegenwoordigers van de Chicago Blues in Nederland, werd in januari 2008 in de top 5 van Nederlandse blues acts/bands geplaatst door het Nederlandse blues magazine *Block*. Robbert is geboren in Haarlem in 1969 en zette zijn eerste stap op het podium in de befaamde Haarlemse Jazzclub in 1988. Sindsdien heeft Robbert in verschillende bands gespeeld, waaronder de afgelopen 17 jaar in de band *A Crossroads Deal*. Eerst voornamelijk als zanger, later ook als harmonica-speler en gitarist. De afgelopen jaren heeft Robbert met *The Robbert Fossen Blues Band* met de fameuze gitarist Harold **Fat Harry** van Dorth hoge ogen gegooit op menig bluesfestival.

Ondanks dat Robbert inmiddels een allround bluesmuzikant is gaat zijn voorkeur uit naar Chicago Blues. Zijn belangrijkste voorbeelden zijn: Muddy Waters, Magic Slim, John Primer, Tail Dragger, Buddy Guy, Eddie Taylor, Luke Longone Miles, Johnny Littlejohn, Big Walter Horton, Little Walter en Jerry Portnoy.

Robbert deed twee keer een tour met John Primer, die veelvuldig met Muddy Waters speelde en side-man is geweest bij Magic Slim. Eerder al speelde Robbert in een tour met Nick Holt, de inmiddels overleden broer van Magic Slim. In Amerika deelde Robbert o.a. het podium met T Model Ford, Willie Kent en vele anderen. Recentelijk zette hij tours op voor- en met Tail Dragger, de legendarische Chicago Blues zanger en de veelbelovende zangeres Chick Rodgers, eveneens uit Chicago. Met zijn band was hij in 2009 te zien in het Chassé theater tijdens de tweede editie van de Breda Blues Night en zette daar met deze Chick Rodgers een wervelende show weg. Sinds maart 2010 speelt Robbert zijn Real Deal Chicago Blues met zijn begeleidingsband *Bobby's Teardrops*. Puurder wordt Chicago's clubsound, uit de jaren '60, '70 en '80, zeker in Nederland, niet vertolkt.

Line up: Robbert Fossen - vocals, guitar, harmonica, Peter Struijk - (slide) guitar, Aad van Pijlen - bass, Robbie Carree - Drums.

KERSTMEZZ

SR & BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

17 december 2010, 20.30u,
zaal open 20.00 u.,
tickets € 15,-

Alweer voor het derde jaar organiseert de Mezz weer een KerstMezz en wel op vrijdag 17 december 2010. De voorgaande edities zijn steeds een groot en uitverkocht succes gebleken. Voor herhaling vatbaar, dus.

Maar niet alle resultaten uit het verleden zijn een garantie voor de toekomst en zo is het dus dat de Mezz dit jaar weer een nieuwe lichter muzikanten en anderszins optredenden bij elkaar heeft weten te sprokkelen.

Was er vorig jaar nog een prominente plaats ingeruimd voor de Frits Bayens Big Band, dit jaar worden andere muzikale wegen ingeslagen, waarover verderop meer. Traditiegetrouw worden de bezoekers vanaf acht uur 's avonds buiten verwelkomd en (voor)verwarmd door de sfeervolle muziek van de KerstGlupo's. Vervolgens word je vanaf het podium de zaal in gelokt door de Roomsoezen die hun speciale sousafoonkerstrepertoire ten beste geven. Vervolgens verklaart Sjakie Hendriks om half negen de KerstMezz voor geopend. Reken op een klein spektakel! Er is opnieuw met succes een beroep gedaan op muzikaal (en dichtelijk) talent met een groot hart en Bredase roots. Muzikanten uit de klassieke hoek, de jazzscene, de popwereld en het gospelgebeuren zetten zich belangeloos in om iedereen een hartverwarmende avond te bezorgen. Bijzonder deze avond: de première van een speciale KerstRap!

Een greep uit de deelnemende "podiumdieren":

Lester, Lucienne & Liselotte Lardinoye (cello, piano, zang), Sinar (Moluks gospelkoor), Van Kwaad tot Erger (zeven rappers, genomineerd voor de Cultuurprijs), Sister Moon, Tino Feliciano, Peet de Parkpoët & Ruud Adriaansen, Flairck (Erik Visser, Jeroen Goossens & Pablo Ortiz), de Fernando Lewis Christmas Band (met o.a. Chris Strik), Marieke, Aukje & (papa) Maarten van Ginneken, Dony (uit de X-factor??), Daniëlle Stockhausen en Angela van Rijthoven.

Gezien de diversiteit aan artiesten belooft dit ook weer een gedenkwaardige KerstMezz te worden!

Ook dit jaar gaan de opbrengsten naar een goed doel. Dit jaar is dat de Stichting Honingraad, het Bredaas inloophuis voor mensen met kanker en hun naasten (voor meer informatie zie www.honingraad.nl).

Na afloop is er weer de traditionele afterparty, verzorgd door Peter Jeucken.

Tickets kosten 15 euro per stuk (inclusief servicekosten). Voorgaande jaren liep het erg hard met de kaartverkoop voor de KerstMezz, zorg er dus voor dat je op tijd je tickets koopt.

Autobedrijf van Kruysdijk

- APK
- Schade herstel
- Verkoop auto's
- Reparatie
- Onderhoud

Logtenburg 4

4841 PA Prinsenbeek

Tel.: 076-5411692

Fax: 076-5428520

4

SR & BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

& Café De Beyerd

presenteren tijdens de Sponsoravond

zaterdag
11 december
21.30 uur
entree gratis

in

Robbert Fossen &
Bobby's Teardrops

© Pelle Lundberg

DE BEYERD
Boschstraat • Breda

Editor's Best CD's Of The Year 2010

Ger's jaarlijst

Top 12 beste cd's van het afgelopen jaar:

1) Jim Byrnes:	Everywhere West
2) Afroclubism:	Afroclubism
3) Jackson Browne & David Lindley:	Love Is Strange
4) Solomon Burke:	Nothing's Impossible
5) Dobet Gnahoré:	Djekpa La You
6) Sierra Leone's Refugee All Stars:	Rise & Shine
7) Dr. John:	Tribal
8) Mavis Staples:	You Are Not Alone
9) Kirk 'Eli' Fletcher:	My Turn
10) Various Artists:	Things About Coming My Way
(A Tribute to the Music of the Mississippi Sheiks)
11) Tom Jones:	Praise & Blame
12) Angélique Kidjo:	Oyo

Robb's jaarlijst

ALLE 13 GOED

Het 2010 lijstje van Robb, op nr. 1: Buddy Guy, de overigen zijn alfabetisch gerangschikt; sommige albums zijn van vóór 2010, maar die heb ik pas in 2010 tot mij laten komen.

Buddy Guy:	Living Proof
Solomon Burke & De Dijk:	Hold On Tight
Tom Jones:	Praise & Blame
Bettye Lavette:	Interpretations, The British Songbook
Charlie Musselwhite:	The Well
Rolling Stones:	Get Yer Ya-Ya's Out! (40th. Anniversary Edition)
Rolling Stones:	Exile On Main St. (Jubileum-Uitgave)
Mavis Staples:	You Are Not Alone
Susan Tedeschi:	Back To The River
Derek Trucks Band:	Roadsongs
Various Artists:	The Blues According To Harry Muskee
Various Artists:	A Complete Introduction To Chess
Various Artists:	The Sound Of The Westcoast (1965 - 1979)

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

Mezzin' With The Blues Verslag

door Rob Bouterse

Op 21 november vond de tweede editie van 'Mezzin' with the blues' plaats, met ditmaal een zeer internationale line-up:

Italië/Oostenrijk

Om vier uur stipt werd het spits afgebeten door de Italiaanse gitarist Enrico Crivellaro, met in zijn gelederen o.a. de Oostenrijkse toetsenist Raphael Wressing, die zich op zijn Hammond B3 tot een ware virtuoos ontpopte. Crivellaro speelt louter instrumentale nummers, iets wat mij doorgaans maar matig kan boeien. Er zijn ook maar weinig musici die zo'n klus kunnen klaren. Ronnie Earl - overigens door Crivellaro als een van zijn leermeesters gezien - hoort in dit rijtje thuis, evenals "onze" Jan Akkerman. Maar ditmaal ontspon zich een prachtig optreden met enerzijds alle ruimte voor gitaarsoli en anderzijds een toetsenist die op geweldige wijze ruimtes invulde en zich ook in een aantal geweldige soli als begenadigd Hammond-speler liet gelden. Er werd met groot enthousiasme gemusiceerd, al in het tweede nummer zoekt Crivellaro letterlijk het publiek op door al spelend een rondje door de zaal te maken. Ondanks het voor hen wellicht vroege tijdstip spattende vlammen er af. Op een gegeven moment zelfs letterlijk toen Wressing met een trucje zijn orgel letterlijk in vlam zette. Het was een mooie apotheose van een van zijn sublieme soli, waarbij hij tijdens een lang uitgesponnen nummer voor, achter en op zijn Hammond klom. Crivellaro zelf vond het jammer, dat er maar een kleine drie kwartier voor hun optreden was uitgetrokken, want zo zei hij, "normaal gesproken is dat één nummer". Toch was er in die beperkte tijd ook nog gelegenheid voor de ritmesectie om hun kwaliteiten ten toon te spreiden.

Kortom, een hele strakke band, die een mooie aftrap van dit festival verzorgde.

Nederland

De tweede band die aantrad, was King Mo, een Nederlands gezelschap dat de laatste twee jaar een behoorlijke live-reputatie heeft opgebouwd. Jammer dat halverwege de set hun Hammond (een C3 ditmaal) met technische problemen uitviel, maar dit gat werd vakkundig opgevuld door gitarist Sjors Nederlof. Wel moest hierdoor de set een beetje door elkaar gehusseld worden, waardoor het even een beetje rommelig werd, maar desondanks niets aan de kwaliteit van deze band afknabbelde.

Ook leuk om *Ain't Nobody's Business (If I Do)* weer eens live te mogen horen [overigens werd dit nummer een dag later tijdens de manifestatie tegen de aangekondigde bezuinigingen op kunst en cultuur "Leve de beschaving" ook nog es door Ruth Jacott ten gehore gebracht].

King Mo heeft ons in ieder geval laten zien en horen niet voor niets de trotse Nederlandse afvaardiging naar het prestigieuze International Blues Challenge in Memphis te zijn. Als de techniek hen daar niet in de steek laat, kunnen de mannen rond zanger Phil Bee daar met een gerust hart hun kunstje gaan vertonen. Wie zich ook in Memphis gaat melden is Ralph de Jong. Geboren Brabander (Roosendaal), maar tegenwoordig werkend vanuit het Hilversumse. Door Harry 'Cuby' Muskee al vergeleken met de oude meesters uit de Mississippi-delta, zet De Jong in de pauzes twee sets neer die zijn weerga niet kennen. Een brok niet aflatende energie strooit hij uit over op het volgestroomde Mezz-café. Alleen jammer -weer- dat een deel van het publiek meer oog en oor voor elkaar heeft dan voor dit puike stuk muziek wat De Jong ons voorschotelt. Hij verdient zeker een herkansing voor aandachtiger publiek.

Duitsland

Afsluiter van Mezzin' with the blues is de band van de Duitse zanger-gitarist Henrik Freischlager.

Ook Freischlager trakteert ons op een portie gitaargeweld, waar we niet omheen kunnen. In onvervalste bluesrock van de bovenste plank laat hij horen een zeer gedreven en bedreven gitarist te zijn. Het spetterende Break Out zet de toon, die verder in een lange uitvoering van Bad Dreams een prachtig vervolg krijgt. Dat hij ook "de" blues kan spelen laat hij horen in een strak en stevig gearrangeerde uitvoering van Peter Green's slow blues *I Loved Another Woman*. Kippevel. Het is wel duidelijk dat deze band volgend jaar op de grotere festivals te vinden is.

Na een geweldige set, kan het niet anders of er moet een 'zugabe' gespeeld worden.

En net als bij King Mo wordt het een Hendrix nummer: Foxy Lady (waar King Mo een gierende uitvoering van Little Wing de zaal instuurde).

Zo zien we maar eens te meer dat Hendrix ook voor de jonge(re) garde nog steeds een voorbeeld is, 40 jaar na zijn dood.

Publiek

Terugkijkend mogen we stellen dat het mooi programma was, waar jammer genoeg veel te weinig bluesende Bredanaars op af zijn gekomen. Natuurlijk het waren -voor velen- nieuwe namen, maar dat is nog geen reden om achter de geraniums te blijven zitten. Niet alleen oud is vertrouwd, want -met alle respect- er is meer dan Cuby + Blizzards. Bezoekers uit Bergen op Zoom, Roosendaal, Weert, Ospel, Eindhoven weten dat ook en waren in flinke getale naar Breda afgereisd om dit feestje mee te kunnen maken.

Dus volgende editie: volle bak????!

CD&DVD NIEUWS

Living Proof

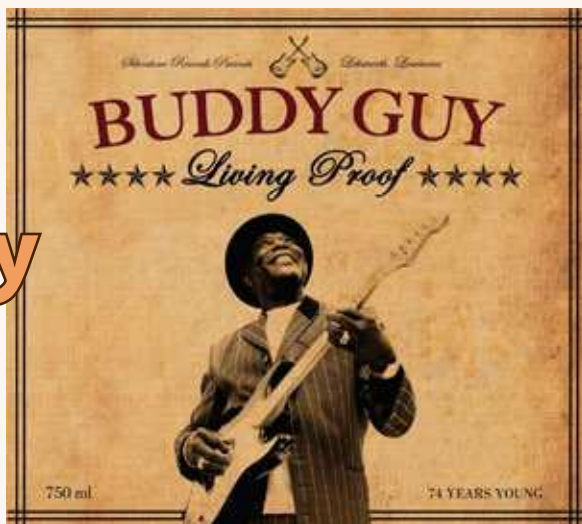
Buddy Guy

door Rob Bouterse

Het lijkt wel alsof Buddy Guy elke keer als er een nieuw decennium aanbreekt een dosis nieuwe energie krijgt toegediend: immers in 1981 verscheen *Stone Crazy*, in 1991 *Damn Right, I Got The Blues*, in 2001 *Sweat Tea* en op de drempel van 2011 is er nu *Living Proof*. Een heel persoonlijk album, waarbij Guy met name in nummers als *Thank Me Somebody* en *Everybody's Got To Go* zijn persoonlijke overpeinzingen van zijn carrière de revue laat passeren. Of zoals hij het zelf omschrijft: „The life I lived is what we're singing about; the songs are what I came up through my life, what I've experienced”. Na jarenlang voor het Chess-label te hebben opgenomen, heeft Guy zich in 1968 los gemaakt van het strakke regime dat hem werd opgelegd en kon hij eindelijk zijn eigen koers gaan varen. Vanaf dat moment ook wordt zijn gitaarspel van invloed op artiesten als Eric Clapton, Jeff Beck, Keith Richards, Jimi Hendrix en later ook van Stevie Ray Vaughan. Deze laatste zei ooit, „Without Buddy Guy, there would be no Stevie Ray Vaughan”. En EC vertelt: „Guy was for me what Elvis was probably like for other people; my course was set and he was my pilot”.

Terug naar *Living Proof*. Waar mensen in ons land zich druk maken over pensioengerechtigde leeftijden, laat Buddy Guy er geen gras over groeien: 74 is hij inmiddels en in het openingsnummer laat hij ons duidelijk weten hoe dat nu zit: *74 Years Young* is een sterk autobiografisch nummer wat een prachtige climax bereikt met een vette solo op zijn, ook al niet jonge gitaar, een Fender Stratocaster uit 1957. Guy wordt altijd geassocieerd met de Chicago-blues; toch bevinden zijn roots zich in Louisiana en naar zijn moeilijke in armoede doorgebrachte jonge jaren daar grijpt hij dan ook terug op het prachtige heel vet aangezette *Thank Me Somebody*. Een aantal nummers lijken op het eerste gehoor volgens de wat traditionele blues-schema's opgebouwd, maar bij nadere beluistering zit er echter zoveel power en venijn in, dat die gedachte als sneeuw voor de zon verdwijnt. Ook de bijdragen van toetsenist Reese Wynans, die op de meeste nummers zijn Hammond B3 flink laat grommen, zorgen voor een frisse variatie.

In *Stay Around A Little Longer* zingt en speelt BB King met zijn Lucille mee en hoe je het ook wendt of keert, je waant je direct op een BB King album. Ook Carlos Santana draagt een steentje bij en ook hij is gezegend met een heel herkenbare gitaarsound, maar in *Where The Blues Begins* speelt hij helemaal in dienst van Guy. Overigens hebben Guy en Junior Wells zo'n dertig jaar geleden het Santana-nummer *Vera Cruz* al eens gecoverd. Op *Where The Blues Begins* – en ook op de titelsong en *Everybody's Got To Go* – zijn de zangeressen Wendy Moten en Bekka Bramlett (ja, dochter van Bonnie) van de partij, maar het blijven allemaal typische Buddy Guy songs. Bij *Let The Door Knob Hit Ya* lijkt het heel even of je *Damn Right, I Got The Blues* hoort. Het album sluit af met het instrumentale *Skanky* en dat klinkt alsof er na de pauze nog meer komt. Het is niet te hopen dat we tot het volgende decennium moeten wachten op weer zo'n top-album. Opvallend op deze cd is ook de rol van Tom Hambridge: hij is niet alleen de drummer van het gezelschap, maar tevens producer en heeft bovendien alle nummers meegeschreven. *Living Proof* is letterlijk en figuurlijk het levende bewijs van een vitale artiest die hiermee een prachtig album heeft afgeleverd en wat mij betreft nog lang niet met pensioen hoeft, 74 Years Young!!!

Fine tattoo works & piercings

Nwe. Haagdijk 4, Breda

Tel: 076 5208738

CD&DVD NIEUWS

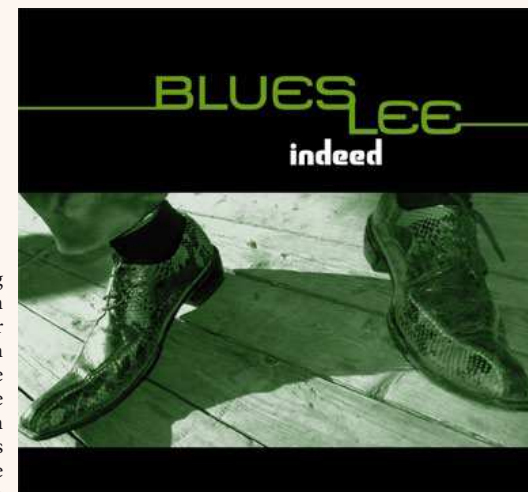
Indeed

Blues Lee

Onlangs vierde de Limburgse bluesformatie 'Blues Lee' nog hun vijftienjarig bestaan, een zeldzaamheid in deze tijd waarin groepjes de groepsdruk of het 'multi-tasken' niet langer aankunnen en dus maar splitten. De muziekbusiness mag dan iets hebben van een wurgend oerwoud, maar muzikanten die zich als jonge wolven in hun blues vastbijten hebben betere overlevingskansen. Daarvan zijn de vijf 'Blues Lee' muzikanten het levende bewijs. Bovendien zijn drie van hen songschrijvers wiens songteksten een bijhorende tekstdruk verdienen omwille van de meergelaagde inhoud, eigen aan de authentieke delta bluesmuzikanten. In hun vierde, zelf geproduceerde, album 'Indeed' brengen de bandleden weer verschillende muziekstijlen samen, zowel swing, roots en rock als funk en jazz, met zijwegjes naar Latino, 'Old' timemuziek en Blues. Karel Phlix, Bies Biesmans, Jan Corthouts, Steph Collart en Yves Bosmans willen zich niet tot één genre beperken en kleuren graag buiten de lijnen, wat dit album attractief maakt. Instrumenten als sax, klarinet, bluesharp, gitaar, drum en contrabas nemen je op sleeptouw naar hetzij de Amerikaanse Westkust, hetzij het swampy Louisiana gebied. Zo lijken: 'Love Engineer' en 'Lil' Demon' in een elitair etablissement van New Orleans opgenomen – waar je net om de hoek alligatorschoenen kan kopen –, terwijl het jazzy 'I'm Leaving' zich eerder aan de kust van Californië lijkt af te spelen op de klanken van gitaar met een huilende sax als uitgeleide, dit ter bezegeling van een gestrand huwelijk.

Het intrigerende 'Rusty Guns' echter, warm en met ironie gezongen, waarin slide-guitar en harmonica elkaar vinden, leunt aan bij oude countryblues en het funky 'How How' komt over als een moderne worksong, waar zang en instrumentatie werden aangepast aan het nerveuze tijds-klimaat. Jazzy aankleding vind je bij de 'Aristocratic Lady' of funky verweven in 'Doublehearted Ace'. Bij het speelse 'My Little Baby Girl' wordt de tijd teruggezet naar de film- en jazzdecennia van begin vorige eeuw en het rockende 'Ooh Baby' zweept suggestief en verhittend op. De liefde, die van alle tijden is, maakt de kern uit van het 'Indeed' songmateriaal met alle omtrekkende bewegingen die daarbij horen.

Ook in het instrumentale zweole 'Caribbean Duck' zit sensualiteit verscholen, met sublieme sax en gevoelvol gitaarspel, alsof je genietend mag relaxen op een warm doorzond exotisch strand. De blues van Blues Lee stimuleert nu eenmaal je verbeelding, evenals het swampy 'Jimmy Johnson', een aanvurende song waarmee je het liefst wakker zou willen worden op elke zich aandienende baaldag, zodat die later niet meer stuk kan. Met 'Indeed', waarin de groepscohesie bijdraagt tot dat 'feelgood' effect, krijg je zin om te dansen en te applaudiseren, net als bij hun Live shows. met dank aan Rootstime.be

info@walvisverbouwingen.com

WalVis
VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

CONCERTAGENDA

Dr. Groove's Blues 'n Roots Kalender

DECEMBER 2010

01/12	Rollo Markee & The Tailshakers,	café Honky Tonk,	Brielle NL
01/12	John Spencer Blues Explosion,	Tivoli,	Utrecht NL
02/12	Selah Sue,	MEZZ,	Breda NL
02/12	Voodoo Chile, feat. Eric Gales, T.M. Stevens and Keith Lablanc,	Bosuil,	Weert NL
02/12	Champagne Charlie,	stadscafé Het Gerecht,	Terneuzen NL
02/12	Chicago Blues Festival on Tour,	LantarenVenster,	Rotterdam NL
03/12	Iain Matthews,	Chassé theater,	Breda NL
03/12	Dr. Bloezz,	De Groene Engel,	Oss NL
03/12	Gotcha! Allstars,	De Effenaar,	Eindhoven NL
03/12	The Lucky Dice,	The Rambler,	Eindhoven NL
03/12	Chicago Hot Rods,	café De Lijndraaijer,	Vlaardingen NL
03/12	Homesick & The Louisiana Men,	DJS,	Dordrecht NL
04/12	Raymond van het Groenewoud,	Chassé theater,	Breda NL
04/12	Rollo Markee & The Tailshakers,	Time-out,	Roosendaal NL
04/12	Nick Curran,	The Rambler,	Eindhoven NL
04/12	Bradley's Circus,	Razzoo,	Uden NL
04/12	Zoomatics,	L'Esprit,	Rotterdam NL
04/12	Brown Hill,	De Boerderij,	Zoetermeer NL
04/12	Lighting' Guy and The Mighty Gators,	café Willem Slok,	Utrecht NL
05/12	Zydegonutz,	café H. Antonius,	Breda NL
05/12	Rollo Markee & The Tailshakers,	café Die Twee,	Bergen op Zoom NL
05/12	Zydeco Fever,	De Groene Engel,	Oss NL
05/12	Coup de Grace,	café De Keijzer,	Spijkenisse NL
05/12	DeWolff,	café De Noot,	Amersfoort NL
05/12	Sean Carney Band,	Café 't Goor,	Gooreind B
05/12	Nick Curran & the Owlifes,	Borderline,	Diest B
07/12	Robert Lighthouse,	Muziekcafé Patronaat,	Heerlen NL
08/12	Robert Lighthouse,	Bluesclub The-Lane,	Oostburg NL
09/12	Point Quiet, (Crossroads radio sessie),	Het Zwijnshoofd,	Bergen op Zoom NL
09/12	Golden Earring,	013,	Tilburg NL
09/12	Solo Dja Kabako en Manane Barka,	Zuiderpershuis,	Antwerpen B
09/12	The Rhythm Chiefs,	café Crossroad,	Olen B
09/12	Keith Dunn Band,	Muziek-o-Droom,	Hasselt B
10/12	Blues BV,	Bluesclub Flamingo,	Hoogvliet NL
10/12	Jesus Volt,	DJS,	Dordrecht NL
10/12	Stevie Ann,	W2,	Den Bosch NL
10/12	Michael de Jong,	Xinix,	Nieuwendijk NL
10/12	Bottlenose,	café Gompelhof,	Mol B
10/12	James Burton,	Toneelhuis Bourla,	Antwerpen B
10/12	Blow,	Het Gouden Hof,	Olsene B
11/12	Robert Fossen Band, SR&BB eindejaarsvond,	café De Beijerd,	Breda NL
11/12	Rootbag,	L'Esprit,	Rotterdam NL
11/12	Stefan Schill band en support,	de Piek,	Vlissingen NL
11/12	The Sean Walsh Band,	The Rambler,	Eindhoven NL
11/12	Blues Traffic Goes Live,	De Wieksjlaeg,	Helten NL
11/12	Pjeireblues,	Drie Fonteynen,	Vilvoorde B
11/12	Matt Jacobs Band,	café Buffels,	's Gravendeel NL
11/12	Spider & the Fly,	café De Dijk,	Papendrecht NL
11/12	Jan de Bruijn,	De Singer,	Rijkevorsel B
11/12	The Shaggy Dogs,	Willem Tell,	St. Lenaarts B
11/12	Bill Roseman Trio,	café Aero Kiewit,	Hasselt B

12/12	Hootenanny Jim,	't Vermaeck,	Rijen N
12/12	Skinwheels b.b.,	Kaffee de Groot,	Eindhoven NL
12/12	Boyd Small Band,	Muziekgieterij,	Maastricht NL
12/12	Robert Fossen & Bobby's Teardrops,	café De Keijzer,	Spijkenisse NL
12/12	Brainbox,	013,	Tilburg NL
12/12	Azim Inami,	Café De Kroon,	Vlaardingen NL
12/12	Left Hand Freddy,	De Boerderij,	Zoetermeer NL
12/12	Tia & the Patient Wolves,	Crossroads café,	Antwerpen B
14/12	Fistful Of Mercy, feat. Ben Harper, Joseph Arthur, Dhani Harrison,	AB-concerts,	Brussel B
15/12	NO blues (cd-presentatie),	Cambrinus,	Horst NL
17/12	KerstMEZZ,	Mezz,	Breda NL
17/12	Ian Parker band,	Razzoo,	Uden NL
17/12	Saint Jude,	Lakei,	Helmond NL
17/12	NO blues (cd-presentatie),	Frits Philips,	Eindhoven NL
17/12	The Seatsniffers, Crappypdog,	Porgy & Bess,	Terneuzen NL
17/12	Erik Steckel en One Custard One Pie,	café Gompelhof,	Mol B
17/12	The Scabs,	Lotto Arena,	Antwerpen B
18/12	BibberBlues,	Diverse locaties,	Eersel NL
18/12	Blues X-Mas,	café De Prins,	Ospel NL
18/12	Kwadendamme indoor,	De Burcht,	Kwadendamme NL
18/12	Johnny Clark & The Outlaws,	De Gouden Leeuw,	Nispen NL
18/12	Robin & The Bad Men,	café Lambiek,	Tilburg NL
18/12	Robert Berger,	Paradox,	Tilburg NL
18/12	Champagne Charlie en JP & the Seeger Sessie Band,	Brogum,	Zierikzee NL
18/12	Hans van Lier & The Sidekicks,	L'Esprit,	Rotterdam NL
18/12	Ian Parker,	café De Noot,	Amersfoort NL
18/12	The New Radio Kings feat. Pieter Embrechts & Thomas de Prins,	De Roma,	Antwerpen B
18/12	Hombres Amplificados,	Willem Tell,	St. Lenaarts B
19/12	KB Blues Authority,	Panta Rhei,	Vlissingen NL
19/12	Saint Jude,	De Boerderij,	Zoetermeer NL
19/12	The BluesFuse,	café De Keijzer,	Spijkenisse NL
19/12	Veldman Brothers,	café H. Antonius,	Breda NL
19/12	The Blue Monkeys,	café Ome Neeff,	Goirle NL
19/12	Blue Work,	De Rode Pimpernel,	Den Bosch NL
19/12	Big Jake & The Two-Timers,	Bluesclub XXL,	Wageningen NL
19/12	Erik Steckel,	café Woetsjtok,	Brunssum NL
19/12	Danny Bryant Redeye Band,	café 't Goor,	Gooreind B
20/12	Ad van Meurs & Friends,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
20/12	JD Walker (benefiet voor het glazen huis),	The Rambler,	Eindhoven NL
21/12	Denise Marie & Marcel Koster & Mattanja Joy Bradley,	Muziekcafé Patronaat,	Heerlen NL
24/12	Mario Pesic,	Kid's R&B café,	Antwerpen B
26/12	Slow Blow Fuse,	café H. Antonius,	Breda NL
26/12	King Mo', BluesDongen,	De Gouden Leeuw,	Dongen NL
26/12	The Blue Clay,	Michieltje,	Vlissingen NL
26/12	Nonkel Ney,	Kid's R&B café,	Antwerpen B
26/12	Christmas Blues,	De Haandert,	Tegelen NL
27/12	Barrelhouse,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
28/12	Shiner Twins (duo),	Muziekcafé Patronaat,	Heerlen NL
28/12	Gotcha! All Stars,	Tivoli,	Utrecht NL
29/12	Big Bang Boogie,	café Honky Tonk,	Brielle NL
29/12	Down & Dirty,	De Groene Engel,	Oss NL
29/12	Miss Delta,	café Zinn,	Nuenen NL

CD&DVD NIEUWS

The Wynds of Life

Stevie Nimmo

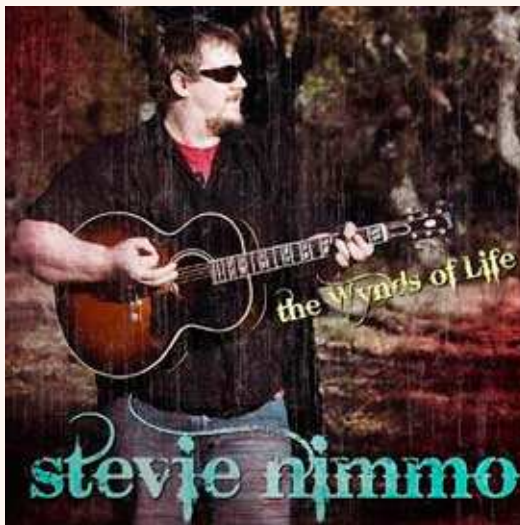
Het leven van de uit Glasgow afkomstige Stevie Nimmo heeft altijd in het teken van de muziek gestaan. Stevie leerde zichzelf gitaar spelen en bleek ook nog eens goed te kunnen zingen. Als tiener begon hij al te spelen in diverse lokale bandjes. Zo'n vijftien jaar geleden besloten hij en zijn broer Alan om maar eens voor zichzelf te beginnen. Inmiddels hebben zij als The Nimmo Brothers een goede reputatie opgebouwd en speelden zij op veel podia in Europa en in Amerika. In 2009 was Stevie, vanwege een ernstige ziekte, genoodzaakt het toeren met The Nimmo Brothers te onderbreken. Na een zware operatie besloot hij om zich voor het herstel terug te trekken in Frankrijk.

Tijdens deze gedwongen rustperiode was er voldoende tijd voor het schrijven van nummers. Het resultaat hiervan is nu terug te vinden op de eerste solo cd van Stevie *The Wynds Of Life*. De opnames van deze cd vonden plaats in The Zone Studios te Austin, Texas. De muzikanten op deze cd zijn niet de eerste de beste; wat te denken van bijvoorbeeld Lloyd Maines, die verantwoordelijk is voor de prachtige Pedal Steel gitaar partijen. George Reiff (bas), Michael Ramos (Hammond B30) en Pat Manske (drums) zijn de overige muzikanten in deze gelegenheidsformatie. De muziek op deze cd is, in tegenstelling tot de Bluesrock van The Nimmo Brothers, het best te omschrijven als Americana, Roots muziek met invloeden uit zowel de Country, Gospel, Soul en de Blues.

De cd telt veertien nummers waarvan er tien door Stevie zelf zijn geschreven. De cd opent met *You'd Be On It*, een nummer geschreven door Boyd Tonner, dat gaat over allerlei gevaarlijke situaties waarbij één persoon altijd aanwezig is.

Ook het volgende nummer, een prachtig gezongen soul ballade, *Lonely Night In Georgia* is niet van de hand van Stevie, maar is geschreven door Marc Broussard. In *Morning Sun*, *Minight Rain* laat Lloyd Maines horen waarom hij één van de meest gevraagde sessiemuzikanten van Austin is. *Eye Of The Storm* kenmerkt zich door prachtige gitaarlicks. Er is over elk nummer op deze cd wel iets positiefs te vertellen, want slechte nummers komen er niet op voor. Prachtige ballades afgewisseld met nummers die soms net een iets pittiger randje hebben. Stevie laat op deze cd duidelijk zijn gevoelige kant zien en ik moet zeggen dat deze kant mij zeer goed bevalt.

met dank aan Rootstime.be

CD&DVD NIEUWS

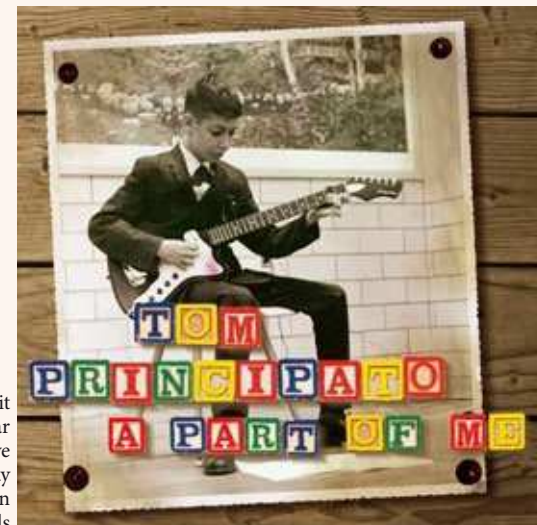
A Part of me

Tom Principato

De platenproductie van Tom Principato, gitaarman uit Washington DC, schurkt inmiddels tegen de twintig aan, maar dit album is het eerste met allemaal eigen nummers. Behalve bevriende muzikanten uit de eigen regio zoals bassisten Jay Turner en Steve Wolf, met wie hij al jaren samenspeelt, leveren nog enkele gastmuzikanten een eenmalige bijdrage, zoals b.v. Sonny Landreth op het openingsnummer 'Don't Wanna Do It' met slidegitaar. Op het intelligente titelnummer 'Part Of Me', een zich bezinnende slowblues, wordt hij bijgestaan door blazers, o.a. Wayne Jackson van de 'Memphis Horns'.

Dat in al die veertig jaren waarin Principato zijn blues vertolkt, het clubje vrienden stelselmatig aangroeide kan moeilijk anders, gezien zijn charismatische persoonlijkheid. In de seventies begonnen in de 'Powerhouse' band, heeft hij daarna nooit meer stilgezeten. Met zijn gitaar trok hij reislustig rond om in zowel de kleinere bluesclubs als in het internationale festivalcircuit op te treden. Met zijn platen verzamelde hij de ene Wammy na de andere (Awards from the Washington Area Music Association). Hij speelde verder nog o.m. met Big Mama Thornton, Jimmy Thackery en Danny Gatton. Tom Principato is niet alleen een goede zanger maar ook een flexibele gitarist, die zijn relaxte gitaarstijl kan laten overvloeien in meer rockende en funky ritmes. Deze veelzijdigheid komt ook op dit album tot uiting. Na het funky 'Sweet Angel', waarop Chuck Leavell hem stevig met Hammond orgel begeleidt, lijkt hij met 'Down In Louisiana' naar New Orleans over te vliegen om daar ter plekke bij dat 'Second Line thing' aan te sluiten. Joe Wells op drums weet de hartbeat van de Crescent City feilloos te treffen. Tom, die daar een trouwe bezoeker was van de wereldvermaarde club Tipitinas, absorbeerde er iets van de spirit en het zuidelijk optimisme van de aldaar musicerende muzikanten. De zelfgeschreven songs raken aan liefdesthema's of aan herinneringen. 'Stranger's Eyes' gaat over vervreemding en krijgt een jazzy bedding, mede door de conga's van Sanchez. De enkele instrumentale nummers herinneren aan de mood die b.v. ook Michael Franks en Steely Dan weten op te roepen. Uit dit hele album blijkt de verfijnde gitaarkunst van Tom die zijn rootsy funky bluesrock een zweem van soul en jazz meegeeft, getrouw aan zijn principe; 'play it from the heart'. Hij voegt er nu nog het songschrijven aan toe, wat weer een 'other part' hetzij talent van de gitaardocent illustreert.

(met dank aan Rootstime.be)

www.copynetbreda.nl

COPY NET

KOPIEER PRINTCENTRA

Copy Net • Van Coothplein 40-42 • 4811 NG • Breda

DOK19

BREDA

CD&DVD NIEUWS

Everywhere West

Jim Byrnes

Black Hen Music

Hij flikt het wéér! Eén van m'n tien favoriete albums van het voorbije decennium was het fenomenale *House Of Refuge* van Jim Byrnes. Daarop kreeg deze acteur én bluesmuzikant de vocale versterking van The Sojourners, zodat een perfecte symbiose ontstond tussen blues en gospel. Vorig jaar deden Jim Byrnes & The Sojourners die tour de force met de vingers in de neus nog eens over op het album *My Walking Stick*. Nu, amper een jaar na dat weergaloze

album is er met *Everywhere West* alweer een nieuw Jim Byrnes-album. Mijn teleurstelling was groot toen ik merkte dat op het nieuwe album The Sojourners niet meer van de partij zijn en daarom ben ik blij dat ik het voorrecht had om Jim Byrnes & The Sojourners twee maal op een podium aan het werk te hebben gezien. Maar niet getreurd, want ook zonder The Sojourners weet Byrnes te overtuigen en dat is in de eerste plaats zijn eigen verdienste. Eén en ander wordt duidelijk in de liner notes van het cd-boekje, waarin Byrnes jeugdherinneringen ophaalt van zijn middelbare schooltijd in zijn geboortestad St. Louis. Hoe hij op zestienjarige leeftijd samen met een schoolvriend de concerten van zijn grote idolen Jimmy Reed, Bobby "Blue" Bland, Muddy Waters o.a. bezocht. Jim Byrnes besluit de liner notes met *This is dedicated to all those who have gone before*. Geen wonder dus dat het speelplezier ook nu weer van deze nieuwe plaat af spat.

Medeverantwoordelijke daarvoor is producer en Black Hen labelbaas Steve Dawson. Voor de vierde keer op rij bundelen Byrnes en Dawson de krachten en dat zorgt alweer voor een spetterend muzikaal vuurwerk. Het wordt overigens dringend tijd dat iedereen het wonderkind Steve Dawson eens gaat ontdekken. Wat die man de voorbije tien jaar gepresteerd heeft, is ronduit indrukwekkend. Check gerust 's mans website eens en val omver van verbazing én bewondering. Ook nu is hij weer de drijvende kracht achter deze plaat en ziet hij erop toe dat alle aanwezige muzikanten gefocust en op het scherp van de snee hun ding doen. Zodoende voorkomt Dawson dat de boel zou dreigen in te zakken of in te dutten. Terloopt tekent Dawson zelf met het als een traditional klinkende,

doch zelf geschreven *Walk On* voor één van de prijsbeesten hier. En dan heb ik het nog niet over de garderobe aan instrumenten die Dawson op deze plaat beroert.

Toch moet de ouwe Byrnes niet onderdoen voor dat jonge-hondengeweld van zijn labelbaas.

Byrnes zelf levert met openingstrack *Hot As A Pistol*, *Storm Warning* en het afsluitende *Me And Piney Brown* drie zelf geschreven songs die stuk voor stuk als **outstanding** gekwalificeerd kunnen worden. Zo is het bloedgeile *Hot As A Pistol* pure sex dat z'n titel alle eer aandoet. Zelfs op z'n 62ste druip het kwijl nog met bakken uit Byrnes z'n mondhoeken als hij z'n verleidelijke 'baby' ziet. Dawson smeert een slide-guitarsaus uit over de song als was het glijmiddel en de suggestieve glimmende koperarrangementen leiden uiteindelijk

tot een eerste orgastische climax. Het onheilspellende *Storm Warning* voorspelt met z'n angstige banjomelodie weinig goeds en je voelt als het ware de dreigende storm naderen. In *Me And Piney Brown* huldigt Byrnes de in 2009 overleden bluesmuzikant Piney Brown in een nachtelijke, vertraagde swingjazz. Ook hier weer een prominente rol voor de blazerssectie, een daaroverheen rollende pianomelodie en daarbovenop een schuimbekkende Jim Byrnes, die met zijn gehuil zelfs Howlin' Wolf de stuipen op het lijf zou jagen. Vanwege die vier magistrale zelf geschreven nummers zou een mens nog vergeten dat Byrnes & co op *Everything West* ook nog eigengereide versies van een handvol parels van bluesgiganten uit hun mouwen schudden. Zo komen we Bobby Blue Bland's *Yield Not To Temptation*, de sensuele Lowell Folsom blues-classic *Black Nights* en de van Jimmy Reed geleende shuffle *Take Out Some Insurance On Me* tegen. Puik werk waar niets op af te dingen valt. Klasse. Het wordt echter pas helemaal onvergetelijk als Jim Byrnes & co een paar classics helemaal naar hun hand zetten en de desbetreffende songs kneden tot iets geheel nieuws.

Zodoende gaat Jim Byrnes zowel in Robert Johnson's *From Four Until Late* als in Louis Jordan's / Rod Piazza's *You Can't Get That Stuff No More* voor in een Mardi Gras parade in New Orleans, terwijl achter hem orgel, trompet, banjo, drums, akoestische en elektrische gitaar over elkaar buitelen dat het een lieve lust is. Horen is geloven.

En nog is het daarmee niet gedaan, want het folk, met een zware fiddle en dartele mandoline opgesmukte *Bootlegger's Blues*, het op een bloednerveus fiddle-ritme voortjakkende *No Mail blues* en het op een ontroerende Weissenborn drijvende *He Was A Friend Of Mine* zijn drie hemelsmoorie, door Steve Dawson hertimmerde traditionals, die eigenlijk mooi aansluiten op de vorige platen *House Of Refuge* en *My Walking Stick*. Het is dan ook logisch dat je je bij deze drie songs afvraagt of ze met The Sojourners niet nog straffer zouden geklonken hebben. In ieder geval heeft Jim Byrnes ook zonder The Sojourners met deze vijf sterrenplaat *Everywhere West* voor de derde keer in vier jaar tijd een magistraal meesterwerk uit z'n wandelstok gezwaaid. Al dient er eerlijkheidshalve bijgezegd te worden dat dit ook de verdienste is van het genie Steve Dawson.

rootstime.be

250 verschillende bieren

Het Bierhuis

van Goorstraat 5
4811 HH Breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226875

ONTWERP, ADVIES COÖRDINATIE

o.a. Kantoren, dames & heren
modezaken, opticiëns, horeca,
makelaars & assurantiën,
particulieren.

Snel, onafhankelijk en goed.

**Maak een afspraak voor
vrijblijvend interieuradvies**

HB design
interieur projecten

CHASSESINGEL 30A
4811 HC BREDA
TEL: 076-5204205 / 0653-991805

CD&DVD NIEUWS

The Lost Atlanta Tapes Piano Red

Piano Red, volgens de burgerstand William Lee Perryman, zoon van een deelpachter en opgegroeid in Georgia, nam later in de sixties de naam aan van Dr. Feelgood. Hij raakte bekend met zijn pompende *barrelhouse* pianostijl, waar hij soms nog een schepje bovenop deed om het geroezemoes in de clubs te overstemmen. Wat dat betreft is er in al die jaren na zijn dood in 1985 niet veel veranderd. Maar net zoals Fats Waller wou Piano Red met zijn onstuimige pianospel in de eerste plaats het publiek een geluksgevoel bezorgen, waar hij, afgaande op deze *Lost Tapes* met brio in slaagde. Met songs als *Shake*, *That's All Right* en *Let's Have A Good Time Tonight* strooide hij op gulle wijze de good vibes rond zich. Deze *Atlanta Tapes* waren al geruime tijd in bezit van Michael Reeves, clubmanager van de Excelsior Mill in Atlanta, waar Piano Red een jaar vóór zijn dood nog regelmatig speelde al was hij toen reeds ziek. Drummer James Jackson en bassist George Miller begeleidden hem. Met enige flegma kondigt hij telkens het nieuwe nummer aan, zowel eigen songs als covers of traditionals. *CC Rider* werd zo nog nooit op een van zijn platen uitgebracht. Maar de boogie-woogie *Rockin' With Red*, één van zijn songs waarmee hij doorbrak, verscheen al vaker op vinyl. Over het leven van Piano Red, geboren in 1911, zou je pagina's lang kunnen uitwijden. Wanneer hij een song als *Blues And Trouble* vertolkt is dat geen toeval, want 'he used to live the blues'. Als albino was zijn gezichtsvermogen zwak en desondanks moest hij hard werken. Al vroeg trok hij op met Blind Willie McTell, maar tijdens de Depressie en de Wereldoorlog raakte zijn carrière in een dal. In 1961 had hij zijn eigen band The Interns en van 1969 tot 1979 speelde hij in de Muhlenbrink's Saloon in de Underground Atlanta, waar hij met zijn piano de luidruchtigheid van aangeschoten toeristen moest overstemmen. Iets van dat stemmengeruis hoor je ook op deze *tapes*, live opgenomen in 1984, naast zijn meesterschap op piano en zijn flair om het publiek te entertainen. *The Right String (But the Wrong Yo Yo)* en *Please Don't Talk About Me When I'm Gone* tonen twee facetten van zijn muziek, al behoren rock en boogie tot de hoofdingrediënten van zijn live shows, waarin nog wat vage gospel doorklinkt, het bluesgenre waarmee hij in kerkelijke diensten begon. Tot op het laatst zou hij achter zijn piano plaats nemen. Op zijn teller zouden een duizendtal nachtelijke optredens staan. Maar je hoeft niet in de Excelsior aan te schuiven om van deze Atlanta Tapes te genieten. Met je ogen dicht zit je er hier middenin.

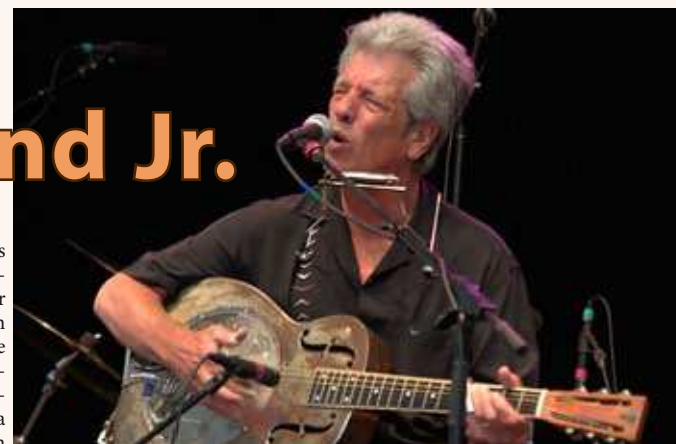
"Tate's Blues Snapshots"

Correspondent Gary Tate from Canada

John Hammond Jr.

vertaling en bewerking Rob Bouterse

In deze aflevering van Tate's Blues Snapshots komt John Hammond Jr. voorbij, met de nadruk op Jr.: we hebben het namelijk niet over Hammond Sr., weliswaar de vader van en ook zeer actief in de muziekwereld, maar die was wel van een heel ander kaliber. Sr. kennen we als producer en ontdekker van artiesten als Billie Holiday, Count Basie tot Aretha Franklin, Bob Dylan; zelfs Bruce Springsteen

heeft hij onder zijn vleugels gehad. Hammond Jr., geboren in 1942 in New York City, viel voor de blues met zijn ontdekking van de slide-gitaar. Na een optreden van Jimmy Reed in het New Yorkse Apollo Theatre was zijn te bewandelen pad wel duidelijk. Reeds in de vroeger jaren '60 met de hernieuwde belangstelling van de blues en de rhythm & blues stond Hammond al volop in de spotlights. In die jaren krijgen de carrières van mensen als Mississippi John Hurt, Rev. Gary Davis en Skip James een ontzettende boost en Hammond lift daar met zijn interpretaties van de jaren '30, '40 en '50 blues aardig op mee.

Hij wordt door sommigen ook wel de "witte" Robert Johnson genoemd. Vanuit zijn brede interesse in zowel de Rhythm & Blues, Bluesrock én Country heeft hij zich met hart en ziel gestort op eigen interpretaties van de klassiekers. Daarbij enkel gebruik makend van zijn briljante gitaarspel in combinatie met zijn harmonica en zijn intens expressieve stem. Wars van snel opkomende –en weer even zo snel verdwenen– trends is hij altijd zijn eigen weg gegaan en dat nu al weer zo'n veertig jaar lang. Alhoewel hij zich dus een geheel eigen stijl heeft aangemeten, put Hammond ook regelmatig uit het rijke arsenaal van mensen als Sonny Boy Williamson, Howlin' Wolf, Little Walter, Mose Allison en Muddy Waters. Naast zijn solo-optredens en albums heeft hij regelmatig nummers opgenomen met o.a. Robbie Robertson (The Band), Charlie Musselwhite, Bill Wyman en Dr. John. Hij heeft zich inmiddels ontpopt als een toegewijd "dienaar" van de rijke erfenis van de Blues en heeft meer dan dertig albums op zijn naam staan. Samen met zijn optredens hebben hem een gedegen reputatie opgeleverd, terwijl hij nog immer op zoek is naar nieuwe wegen binnen de blueswereld. In de jaren '80 gaat hij ook produceren en werkt dan met mensen als Little Charlie (& The Nightcats), JJ Cale en David Hidalgo (Los Lobos). Meer recent heeft hij zich op Wicked Grin zelfs gewaagd aan het toch niet bepaald malse repertoire van Tom Waits.

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235
Fax. 076-5200201
info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

GREENTERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort
... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

"Tate's Blues Snapshots"

Correspondent Gary Tate from Canada

Cab Calloway

Cabell Calloway werd op 25 december 1907 geboren in Rochester, New York.

Al op heel jonge leeftijd zat hij in de showbizz, echter, hij begon niet als zanger maar als drummer en MC. Hij werkte meestal in Baltimore, waar hij werd opgevoed, en in Chicago, waar hij verbleef in de late jaren 20. In die periode werkte hij met zijn zus Blanche, voordat hij in 1929 frontman werd voor de band The Alabamians. Uiteindelijk bracht dit hem naar New York waar hij in hetzelfde jaar nog de overstap maakte naar de band The Missourians. De band werd regelmatig ingehuurd door de New York Savoy Ballroom. Hoewel de band bestond uit bedreven muzikanten, was het zonder twijfel de flamboyante Calloway zelf die de meeste aandacht kreeg. Onmiskenbaar en altijd stijlvol gekleed met zijn in het oog springende „Zoot Suit“, zijn jas op knielengte, de ruimzittende broek, een wijde hoed en altijd een kettinghorloge. Zijn speeches en teksten waren toen al doorspekt met hippe taal en standaard werd het publiek er bij betrokken. In die periode ontstond reeds de door de fans geroepen kreet *Hi Di Hi* en dit werd een permanent onderdeel van de show.

De populariteit van de band nam snel toe en uiteindelijk ging de hele band (tussentijds had er een naamswijziging plaatsgevonden naar Cab Calloway & His Orchestra) naar de beroemde Cotton Club als vervanging van het orkest van Duke Ellington. Het verhaal ging dat dit op aandringen was van de maffia, in die tijd eigenaar van de Cotton Club. In die periode kreeg hij ook nationale bekendheid door de vele keren dat hij met zijn muziek op de radio kwam. Hij werd gezien als Jazz muzikant, echter de puristen vonden hem daar niet in thuishoren. Zijn stem was te eigenaardig (bariton en hij kon een noot enorm lang aanhouden), hij had een te hoog bluesgehalte, zijn kledingstijl was te excentriek en men vond hem te bot naar zijn publiek. De echte doorbraak kwam met het wereldberoemde nummer *Minnie The Moocher* uit 1931, eigenlijk ontstaan door de vele *Hi di hi's* en *Hi di ho's*, kreten waar hij al jarenlang gebruik van maakte. In 1935 werd hij de eerste zwarte met een eigen radioshow op NBC en zijn vele, ook eigengemaakte nummers (o.a. *Triggeration*, *Six or Seven Times*) schalden regelmatig door de ether. In die jaren maakten velen deel uit van zijn Orchestra waaronder grote namen als Dizzy Gillespie, Ben Webster, Doc Cheatham, Bennie Payne en Sister Rosetta Tharpe. Vele grote Jazznamen deden dus vaak mee, waardoor hij uiteindelijk toch meer Jazz fans kreeg, overigens ook omdat hij door zijn succes deze topmuzikanten kon betalen. In de jaren veertig schakelde hij regelmatig over naar de Bebop stijl en hij noemde zijn band in die tijd The Caballiers. Acteren was hem ook niet vreemd en zo speelde hij bijvoorbeeld ruim drie jaar in de musical *Porgy & Bess* en later in *Hello Dolly*. Ook zat hij in diverse films zoals

St. Louis Blues (1958), *The Cincinnati Kid* (1965). Hij bleef daarnaast continu toeren met zijn band en kreeg een opleving in de jaren '70 toen hij opgenomen werd in de cast van de Broadway Musical *Bubblin' Brown Sugar*. In de beginjaren '80 deed hij dit nog eens dunnetjes over met de succesvolle film *The Blues Brothers*. Hij kreeg door de jaren heen vele onderscheidingen met ondermeer een uitreiking van The National Medal of Arts door president Bill Clinton. Na hem in 1992 eenmaal live te hebben mogen zien tijdens BRBF Peer, stierf Calloway op 86 jarige leeftijd in Cokebury Village in de provincie Delaware.

ONZE ADVERTEERDERS

D-MEDIA

Hosting, webdevelopment, sitemanagement & Design
www.d-media

Autobedrijf van Kruysdijk

Logtenburg 4 - 4841 PA Prinsenbeek - 076 5411692

HBdesign

Ontwerp, Advies, Coördinatie
Chassésingel 30A - 4811 HC Breda 076 5204205

Het Bierhuis

Van Goorstraat 5 - 4811 HH Breda - 076 5228394

CopyNet

Kopieer Printcentra
Van Coothplein 40-42 - 4811 NG, Breda
Www.copynetbreda.nl

Café Dok 19 Breda

Haven 19, Breda
Tel.: 0031-765149838, Mail: info@dok19.nl

Roots Mail Music

Voor al uw blues & Roots cd's
Van Goorstraat 4 Breda - 076 5222235

Café De Bruine Pij

Kerkplein 7 Breda - 076 5214285

F.T.W. Fine Tattoo Works & Piercings

Nieuwe Haagdijk 4 Breda - 076 5208738

Walvis Verbouwing, Onderhoud & Renovatie

Baronielaan 238/A 4837 BG Breda 0765659459

Green Terminal

Molenstraat 8, 4844 AN Terheijden
www.greenterminal.nl

Al sinds 1998 zorgt de **SR&BB** voor de betere bluesoptredens in de Bredase horeca. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle mensen die deze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn op zoek naar **DONATEURS**. Voor slechts €10 per jaar kunt u de **SR&BB** en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen betere maar ook meer kwalitatief goede optredens. Daarnaast wordt u ieder jaar uitgenodigd op een geheel verzorgde „muzikale“ avond. Wilt u bij dit jaarlijks evenement aanwezig zijn, maak dan €10 over op: **1006095 t.n.v. SR&BB**. Onder vermelding van uw naam en email adres zodat u ook de nieuwsbrief kunt ontvangen.

www.srb.nl
December 2010 - Jaargang 14 - Nr. 12
TRACK
STICHTING RHYTHM & BLUES BRED
Gratis exemplaar
Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks
Oplage: 750 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via e-mail

Wenst U Prettige Kerstdagen & Een Uitstekend 2011

Two words for those who think
BLUES
Isn't about today
Britney Spears.
Do you get the
BLUES?

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BRED

Adverteren in de **TRACK**?
We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis:
1/3 - A5 pagina € 180
1/2 - A5 pagina € 250
1/1 - A5 pagina € 450

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BRED

KLAVERBEEMD 3

4844 RH TERHEIJDEN

TEL: 0031 651 530 443

MAIL: SRBB@ZIGGO.NL

cafédebruinepij®

kerkplein 7 - Breda - Telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa	09:00 - 02:00
Din	09:00 - 02:00
Woe	09:00 - 02:00
Don	09:00 - 03:00
Vrij	09:00 - 03:00
Zat	09:00 - 02:00
Zon	11:00 - 00:00

cafe@debruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk

cafédebruinepij®